

BINNENKIJKEN

Rust in Reahûs

Het begon met een wokbrander in Alkmaar en eindigde met een verbouwde woonboerderij in Reahûs. „Het kan raar lopen”, concluderen Arnold en Hellen Burger.

Op zonnige dagen is het goed toeven op de zelfgemaakte patio. Uit de wind, lekker knus. Een glas thee met verse munt uit de tuin. Maar vooral de stilte is fijn. Geen lawaai van auto's of mensen. Geen drukte. Geen files. Rust.

Dat trok Arnold en Hellen Burger naar Friesland. Ze lieten hun zelfontworpen huis in Alkmaar achter om zich met drie tieners te vestigen op het platteland. De stelpoederij uit 1869 staat aan een doodlopende weg. De fietspaden lopen slingerend tussen de landerijen door, langs de Franekervaart richting Sneek of Franeker. „Weet je, de fietspaden hier, dat was al bijzonder. Er stonden geen hekken omheen. Dat hadden wij nog nooit gezien. Zo vrij.”

Het was in 2007 dat de familie de ommezwaai maakte. In eerste instantie was het hooft de bedoeling geweest om te verhuizen, laat staan de Randstad te verlaten. „Hellen wilde graag een wokbrander hebben. Daar is het mee begonnen”, herinnert Arnold zich.

De wokbrander werd een andere keuken, de keuken werd uitgebreid met een bijkeuken en binnen no time lag er een verbouwingsplan voor de complete benedenverdieping bij de hypotheekadviseur. Hellen: „Het was allemaal in kanten en kraken, tot ik aan het einde van het gesprek liet vallen dat ik het wel heel leuk zou vinden om binnen een paar jaar in een boerderij te wonen.”

Denk goed na over de verbouwing, drukte de financieel adviseur hen vervolgens op het hart. Want die enorme verbouwingskosten verdienen je niet terug. Wil je echt verhuizen, doe dat dan.

De zoektocht in Noord-Holland bleek vruchteloos. Via vrienden in Gauw kwam het stel uit in Friesland. „Alles tussen Bolsward en Afsluitdijk was goed. Dan konden we nog relatief snel naar Alkmaar voor ons werk.” Toen de makelaar met de boerderij in Reahûs op de proppen kwam, was er dan ook twijfel. „Dit lag tien minuten verder. Maar we zijn toch gaan kijken. En waren direct onder de indruk. Vooral van de ruimte hier.”

Arnold en Hellen wilden rust. Was dit rustig genoeg? „We zijn op >>

Wie Arnold (48) en Hellen (48) Burger met dochter Yvette (16), Eline (22) en Rogier (20) wonen inmiddels op zichzelf.

Waar Reahûs

Wonen hier sinds 2007

Huis gebouwd 1869

Favoriete plek De eethoek aan de voorzijde, daar zie je de zon opkomen. En de patio in de zijkant van de boerderij, daar kun je heerlijk uit de wind en in de zon zitten.

Favoriete winkels Wij kopen wat we mooi vinden, dus hebben niet echt vaste adressen. Wel komen we geregeld bij Vos Interieur in Groningen.

Woonwensen Zonnepanelen. Niet op het dak van de boerderij, maar op de berging in de tuin.

“Er zijn al gasten geweest uit Hollywood, Malta, Zwitserland en Oekraïne

“We zijn op een willekeurige zaterdag naar Sneek gegaan om uit te zoeken of het hier rustig genoeg is.

>> een willekeurige zaterdag naar Sneek gegaan om dat uit te zoeken. Moesten we hier - net als in Alkmaar - in de rij staan voor een parkeerplek? Konden we lekker winkelen? Dat wilden we eerst zeker weten. Het bleek uiteindelijk een verademing voor ons.”
Het volgende jaar stond in het teken van verbouwen. Op zich was de boerderij prima leefbaar, maar Arnold en Hellen hadden andere wensen. Het achterste gedeelte van het enorme pand werd omgetuurd tot gastenverblijf... Handig als we visite krijgen, want Friesland is voor veel mensen ver weg. Bovendien zou het verhuren van de kamers de stilte in de wintermaanden wat kunnen verzachten. „Maar daar hebben wij geen last van

hoor. Al is het wel heel leuk om op deze manier mensen te ontmoeten. Er zijn al gasten geweest uit Hollywood, Malta, Zwitserland en Oekraïne.”
Nadat het gastenverblijf klaar was, zijn Arnold, Hellen en de kinderen daarheen 'verhuisd'. Het daaropvolgende half jaar werd de rest van de boerderij opgeknapt. De gang en slaapkamers op de begane grond zijn allemaal weggebroken, waardoor de boerderij nu één grote open ruimte is. De originele balken zijn opnieuw geolied en steken daardoor fel af tegen de witte muren.
Maar de echte eyecatcher is de enorme stalen container die schuin uit de muur komt zetten. Het is de muziek- en filmruimte van de

familie. „Veel mensen delen de hoogte in tweeën met een verdieping, maar dat wilden wij niet. Dat werd te beklemmend. Dit breekt de hoogte, maar geeft nog steeds dat ruimtelijke gevoel.”
Vanuit de keuken volgt een opstapje naar de eethoek en het kantoor van Arnold. Hij werkt tegenwoordig veel thuis, en zit nog maximaal twee dagen in de week op zijn architectenbureau in Alkmaar. De eethoek zit eigenlijk op de plek waar zich vroeger ook het woongedeelte bevond. Dat heeft Arnold geaccentueerd met het materiaalgebruik. De gordijnrails hier zijn van strak RVS, terwijl de buizen in de woonkamer - de voormalige stal - ruiger en verzinkt zijn. Ook de houten vloer vormt een

tegenstelling met de betonnen ondergrond in de grote open ruimte. De witte muren worden gebroken door kleurrijke schilderijen, die Hellen zelf maakt.
De wokbrander is er uiteindelijk ook gekomen, al is die nog niet helemaal naar het zin van Hellen. „Hij is wat flauwtjes.” Maar dat heeft misschien ook te maken met het feit dat Arnold en Hellen alleen een gasfles hebben om te koken. Voor de rest maakt het gezin gebruik van een warmtepomp. Ook de open haard wordt geregeld aangestoken. De enorme ovale stooken hangt aan het plafond en kan desgewenst richting keuken, eettafel of woonkamer gedraaid worden. Een grote wens van de familie is om helemaal zelfvoorzienend te

worden. Daarvoor willen ze een nieuwe berging in de tuin oprichten en volleggen met zonnepanelen. Het enorme dak van de stelpboerderij - er liggen ruim 14.000 dakpannen - blijft daarmee onaangeeroerd. Arnold: „Dat is een harde eis van mij. Zonnepanelen op zo'n boerderijdak is echt heel erg lelijk.”
Hoewel de culturomslag eerst even wennen was, zien Arnold en Hellen zichzelf niet snel meer terugkeren naar de Randstad. Het leven in Reahús is goed, concluderen ze. Vanaf de steiger voor huis stappen ze in de kano. Vanuit alle kanten is er een weids uitzicht. Hellen: „Ik dacht altijd dat Nederland lelijk was. Maar daar ben ik nu overheen. Het is hier heerlijk.”

